

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **V. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3.11.2009 číslo x, **o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3.11.2009 číslo x žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žalobkyně o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-Město ze dne 15.10.2009 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25 %.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasou žalobu, ve které

nesouhlasila s rozhodnutím s tím, že je v evidenci úřadu práce. Léčí se pro epilepsii a není schopna pracovat na plný úvazek pro nečekané záchvaty provázené tvrdnutím jazyka a upadnutím do bezvědomí.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3.11.2009 číslo x, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě-Město, žalobkyní předloženou lékařskou zprávou MUDr. M. ze dne 13.11.2009 a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20.4.2010 (dále jen „PK MPSV ČR“) a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně dne 26.8.2009 požádala o částečný invalidní důchod. Na základě této její žádosti byl posouzen její zdravotní stav dne 15.10.2009 lékařem pověřeným vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě-Město se závěrem, že žalobkyně není ani plně, ani částečně invalidní, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí u ní 25% podle kapitoly VI, oddílu A, položky 6, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb. v platném znění. Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, který žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod zamítla.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně od praktické lékařky MUDr. T. a jejího nálezu ze dne 1.9.2009, z nálezů MUDr. Š. – neurologa ze dne 4.7.2008, MUDr. M. – neurologa ze dne 5.12.2008, 7.8.2009 a 13.11.2009 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava. Posudková komise v posudku blíže uvádí jednotlivé odborné lékařské nálezy a učinila závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, který byl k datu vydání napadeného rozhodnutí 3.11.2009 stabilizován, byl paroxysmální syndrom parciální s komplexní symptomatologií a sekundární generalizací s nízkou frekvencí záchvatů uvedený v příloze č. 2 k vyhlášce 284/95 Sb. v platném znění v kapitole VI., oddíl A, položce 6, písm. a) s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti 10% i s ohledem na další chorobné stavy. Toto hodnocení zvýšila posudková komise o dalších 10%, tedy na celkových 20% podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky. Nehodnotila tento stav podle písm. b), c), d) ani e), protože nebyly zjištěny příznaky tato písmena charakterizující. Mezi další zdravotní postižení žalobkyně uvedla PK MPSV ČR v diagnostickém souhrnu onemocnění lehkou mentální retardaci a oboustrannou myopii korigovanou skly. Ke zprávě MUDr. M. ze dne 13.11.2009, kterou žalobkyně předložila s podanou žalobou, se posudková komise vyjádřila tak, že pokud tato zpráva uvádí: „alespoň částečný invalidní důchod by řešil sociální situaci žalobkyně, která jde ruku v ruce s psychikou a následně i zdravotním stavem“, pak takové vyjádření je nereálné a v rozporu

s objektivně zjištěným zdravotním stavem a posudkovými kritérii v právních předpisech definovanými.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla částečně invalidní. Domáhala-li se žalobkyně přiznání částečného invalidního důchodu, je nutno poukázat na ust. § 44 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, dle kterého je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Uvedené podmínky však žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nesplňovala, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činil u ní toliko 20% a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky. Tento závěr jednoznačně vyplývá z posudku posudkové komise MPSV ČR, o jehož úplnosti a správnosti v daném případě krajský soud nemá důvodu pochybovat. PK MPSV ČR nepochybně vycházela z veškeré dostupné zdravotní dokumentace žalobkyně a zdravotní stav žalobkyně posuzovala ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa.

Jelikož žalobkyně k datu 3.11.2009 neplnila zákonné podmínky částečné invalidity, k uvedenému datu nebyla částečně invalidní, a proto jí částečný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybně, když napadeným rozhodnutím žádost žalobkyně o přiznání částečného invalidního důchodu zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 29.července 2010

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček, v.r.